Küçük Bulutsu

Yavuz DEMİRKIRAN

Küçük Bulutsu

Yavuz DEMİRKIRAN

Dünyanın çok yukarısında, uzayın yumuşak karanlığında, Nebby adında küçük bir bulutsu süzülüyordu. Nebby küçük ve yuvarlaktı; pastel pembe, lavanta ve soluk mavi tozdan yumuşacık bir buluttu. Bulutun içindeki pırıltılar arasında kocaman, yuvarlak, koyu mavi gözler kırpışıyordu. Tozun içine saç tokası gibi minicik gümüş bir yıldız iliştirilmişti. Nebby yıldızların parıldamasını izlemeyi çok sever ve kendisi de güzel yıldız desenleri yapmayı hayal ederdi.

Nebby her gün tozu güzel desenlere sokmaya çalışıyordu. Nebby döndürüp savuruyor, şişirip itiyordu ama toz yalnızca dağılıyordu. "Hemen bir desen istiyorum!" dedi Nebby. "Kocaman, parlak bir yıldız deseni!" Ama yıldızlar bir türlü oluşmuyordu. Toz dağınık ve gevşek kalıyordu. Nebby biraz üzüldü. Desen yapmak göründüğünden çok daha zordu.

Bir sabah Nebby'nin yanında sıcak, altın bir ışık parladı. Bu, yaşlı ve bilge bir yıldız olan Orla'ydı. Orla'nın yumuşak uçlu, yuvarlak bir yıldız şekli ve sevecen, kırışık gözleri vardı. İnce bir soluk altın yıldız tozu halkası, şal gibi etrafında süzülüyordu. "Merhaba, küçüğüm," dedi Orla yumuşacık bir sesle. "Neden bu kadar hızlı dönüyorsun?" Nebby içini çekti. "Güzel yıldız desenleri istiyorum ama hiçbir şey olmuyor!"

"Desenler zaman alır," dedi Orla tatlı bir gülümsemeyle. "Her kozmik toz bulutu kendi yolunda ve kendi zamanında büyür." Nebby kaşlarını çattı. "Ama benimki hemen olsun istiyorum!" Orla usulca parıldadı. "Etrafındaki yıldızlara bak. Onlar bir anda parlamadı." Nebby yukarı baktı. Bazı yıldızlar parlaktı, bazıları soluktu, bazıları hâlâ büyüyordu. Hiçbiri acele etmiyordu.

Tam o sırada minicik bir yıldız, arkasında atkı gibi mavi bir kuyruklu yıldız izi bırakarak hızla geçti. Bu, küçük ve gümüş beyazı, kocaman neşeli gözlü ve pembe yanaklı Twink'ti. "Merhaba! Ben Twink!" dedi küçük yıldız çıngırak gibi. "Parıltı oyunu oynamak ister misin?" Nebby burnunu çekti. "Desen yapamıyorum, o yüzden üzgünüm." Twink parıldadı. "Sorun değil! Birlikte süzülelim ve ne olacağını görelim."

Twink ve Nebby uzayda yan yana süzüldüler. Twink halkalar çizerek uçtu ve arkasında gümüş bir iz bıraktı. Nebby onu taklit etmeye çalıştı ama toz, topak topak bulutlar halinde şişti. "Gördün mü?" diye içini çekti Nebby. "Hiçbir işe yaramıyor." Twink, Nebby'nin tozlu kenarındaki yumuşak bir tüye kondu. "Pes etme! Orla büyümenin zaman aldığını söylüyor. Belki desenin sen bakmıyorken gelir."

Günler geçti. Nebby süzülmeye ve dönmeye devam etti ama yavaşça, acele etmeden. Bazen Nebby sabırsız ve huysuz hissediyordu. "Neden şuradaki kocaman parlak bulutsu gibi olamıyorum?" diye sordu Nebby, birçok renkten oluşan dönen bir bulutu işaret ederek. Orla yaklaştı. "O bulutsu senden çok daha yaşlı. Her bulutsu özeldir ve her biri farklı büyür. Senin zamanın da gelecek."

Nebby sabırlı olmaya çalıştı ama zordu. Bazı günler toz ağır ve donuk geliyordu. Twink yanından ayrılmadı; komik şakalar anlattı, süzülen kayaların arkasında saklambaç oynadı. "Bak!" diye bağırdı Twink. "Tozun minik bir burgu yapıyor!" Nebby baktı. Pastel bulutun içinde küçük, soluk bir kıvrım vardı. Fazla bir şey değildi ama bir şeydi. Nebby içinde küçük bir umut kıvılcımı hissetti.

Nebby diğer bulutsuları izlemeye başladı. Bazıları uzun, ince şekiller yapıyordu. Bazıları yuvarlak, köpüklü şekiller. Bazıları birçok renkle parlıyordu. "Hepsi kendi yolunda büyüyor," diye fısıldadı Nebby. "Belki benim desenim de bana özgü olur." Orla başını salladı. "Doğru, küçüğüm. Desenin de senin kadar özel olacak. Sadece süzülmeye ve büyümeye devam et."

Nebby tozu zorlamayı bıraktı. Bunun yerine usulca süzüldü ve tozun sürüklenmesine izin verdi. Twink yanında süzülüp yumuşak bir uzay şarkısı mırıldandı. "Tozun bugün çok güzel görünüyor," dedi Twink. "Hepsi pembe, mavi ve pırıltılı." Nebby gülümsedi. "Teşekkürler, Twink. Belki şimdilik yumuşacık bir bulut olmak sorun değil." Ve Nebby içinde biraz daha hafif hissetti.

Sessiz bir gecede Nebby yeni bir şey fark etti. Tozdaki soluk burgular yumuşak kıvrımlara dönüşmüştü. Minik yıldızlar, ipe dizilmiş boncuklar gibi kıvrımlar boyunca toplanıyordu. "Oo!" diye soluğu kesildi Nebby'nin. "Bak, Twink! Bak, Orla!" Desenler henüz büyük ya da parlak değildi ama oradaydılar; yumuşak ve güzeldiler. Nebby'nin kocaman mavi gözleri hayranlıkla parladı.

Orla yaklaştı; altın parıltısı sıcak ve sevecendi. "Görüyor musun, küçüğüm? Desenler sabırlı olduğumuzda gelir. Tozun baştan beri büyüyordu, sen göremesen bile." Nebby sevinçle döndü. "Başardım! Yani, biz başardık!" Twink etrafında hızla uçtu ve mutlu mavi bir iz bıraktı. "Yaşasın Nebby!" Küçük bulutsu gururlu ve içi sıcacık hissetti.

O günden sonra Nebby süzülmeye ve büyümeye devam etti ve desenler değişmeyi sürdürdü. Bazen sarmal deniz kabuklarına benziyorlardı. Bazen uykulu aylara. Bazen ışıktan yapılmış çiçeklere. Nebby her küçük değişimin tadını çıkarmayı öğrendi. "Büyümek bir sürpriz gibi," dedi Nebby Twink'e. "Bir sonraki desenin ne olacağını asla bilemezsin. Ve en güzel yanı da bu."

Orla, Nebby'yi gururlu bir gülümsemeyle izledi. "Sabrı öğrendin, küçüğüm. Bu büyük bir armağandır." Nebby başını salladı. "Ve her bulutsunun özel olduğunu öğrendim. Küçük olanlar bile." Twink parıldadı. "Ve her yıldızın da!" Üç arkadaş birlikte süzüldüler: sıcak altın bir yıldız, minicik gümüş bir yıldız ve pırıltılarla dolu yumuşacık pastel bir bulutsu.

Nebby'nin hâlâ her şeyin hızlı olmasını istediği günler oluyordu. Ama böyle olduğunda Nebby, Orla'nın sözlerini ve Twink'in neşeli oyunlarını hatırlıyordu. Derin bir nefes alıyor, bir bulutsunun alabileceği kadar derin, ve tozun süzülmesine izin veriyordu. Yavaş yavaş desenler büyüyordu. Ve Nebby gülümsüyordu, çünkü büyümek zaman alır ve bu tamamen sorun değildir.

Yani gece gökyüzüne bakarsanız, yumuşak pembe ve lavanta tozlu, usulca yıldız desenleri yapan küçük bir bulutsu görebilirsiniz. Nebby oradadır; sabırla süzülür, her gün biraz daha büyür. Ve her bulutsu, büyük ya da küçük, kendi yolunda özeldir. Son.